

Demestres i Pavarotti estrenen «Diario di una madre» a Peralada: «Hi ha incomprensió, tristesa, i molt amor»

La soprano Sabina Puértolas i el pianista Rubén Fernández Aguirre interpreten un «complicat» cicle de catorze cançons sobre una relació mare-filla des de la gestació fins la mort

Tots dos són amics des de fa 41 anys, un més que els 40 que celebra el Festival Peralada, on el 2017 ja van estrenar l'òpera La straordinaria vita di Sugar Blood. Si en les òperes treballen més «a quatre mans», aquí la música s'ha adaptat als textos de Pavarotti. «Em sento una mica sastre, m'agrada saber la lletra i qui interpretarà la música, perquè és la manera de cosir», assegura el compositor. Diario di una madre està rel·ligat per a la soprano Sabina Puértolas i el pianista Rubén Fernández Aguirre, dos artistes que han emocionat els autors de l'obra durant els assajos. «Pel que expressen, estimen la meua música i els textos de la Cristina», afirma Demestres, que detalla que la preparació, des del desembre, ha passat per Bilbao, Sevilla o Madrid. En aquesta última ciutat, «els assajos van ser al·lucinants, de pell de gallina, plorar... molt especials», comenta el compositor, que desitja «que algú surti content». La història, que resumeixen com un «diari imaginari», tracta la relació d'una mare i una filla, però «no és un cicle de cançons amorós», aclareix Demestres. Pavarotti, autora dels textos, explica com «la idea no era fer una relació idealitzada, sinó, com ho són la majoria, amb un punt d'incomprensió, tristesa... de tot. Hi ha molt amor, sí, però també discussions». La italiana, a qui Demestres va voler «donar les regnes del projecte», comenta que volien «que es veiés clarament el pas del temps. Al principi pensàvem enfocar-nos més en la relació adulta, de maduresa, però, pensant-ho, la relació mare-filla ja es construeix amb les seves característiques pròpies des de la gestació». De fet, la primera de les catorze cançons tracta d'això, de la gestació, sota el títol de «Només indicis de tu a la perifèria» i subtítol «Primer encontre». En l'obra «hi ha part de l'experiència personal, que és clar que nodreix el text», admet Pavarotti, «però del que tracta de veritat és de què és fer de mare i les preguntes que es fa una mare». Amb els textos, espera «de tot cor haver aconseguit una mimesi de la vida d'una mare, d'una filla, o d'una dona que no té fills però té aquest sentit de cura». Moments àlgids? «N'hi ha uns quants, no vull fer espòilers!», exclama Pavarotti, que sí que detalla com hi ha cançons més dramàtiques: «El tema de la mort apareix. No sols la de la mare, que és el final. Hi ha un moment que els nens i nenes s'enfronten a la mort, i miren els pares per entendre-la. Aquí es mor la millor amiga, i la filla mira la mare per entendre-ho». L'obra, que abasta tot el ventall d'una relació humana, també té espai pel joc i el somriure. «Hi ha moments irònics, quotidians, de petits gestos que van obrint el vincle», explica la lletrista; «cançons molt dures, i altres molt lleugeres», apunta Demestres. «Te la deixo com està. L'ancestral fúria organitzadora a l'habitació d'una preadolescent» tracta, justament, d'aquella cambra que no hi ha manera d'endregar. «És una cançó molt difícil de cantar, perquè té moltes paraules, però tenim la Sabina i en Rubén, que són excel·lents», explica el compositor. De fet, assegura que no ha posat les coses gens fàcils als intèrprets: «És una obra tècnicament complicada, però acceptes la complicació perquè el resultat és musical». Diario di una madre va acompanyat del treball fotogràfic de May Zircus i Álvaro Rodríguez Galán, que apliquen transparències en obres que es veuran en panells fora l'Església i al programa de mà. El programa serà únic, perquè, per celebrar l'estrena, Demestres afegirà, en l'última fotografia (totes són en blanc i negre), «un petit gest amb pintaungles o pintallavis, que no ho faré mai més», confessa. El camí ha sigut llarg. El projecte va iniciar-se en la pandèmia, i l'estrena coincidirà amb el segon aniversari del trasplantament de cor i ronyó a què es va sotmetre el compositor. «Visca la vida, visca tirar endavant, i visca tenir gent fantàstica al costat!», celebra.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/07/21/demestres-pavarotti-estrenen-diario-di-132642485.html>